

Nars Forløb. At det er fuldt ud lovligt, at man vedtager en saadan Lovbestemmelse, der hindrer Fornøhelsen, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Varemærkeloven giver vel den, der har holdt et Varemærke indregistreret, Afgang til at faa Mærket fornyet efter de 10 Nars Forløb, men selvfølgelig under det Forbehold, at Lovgivningen ikke til den Tid har indført ny Bestemmelser, som hindre Fornøhelsen. Det er en Selvfølge, at Lovgivningen i Nar ikke binder den fremtidige Lovgivningsmagt, men Forandring maa kunne ske ad Lovgivningens Vej. Det er altsaa ikke noget Indgreb i Ejendomsretten, om hvis Berettigelse eller Besøjelse der kan være nogen Tvivl. Her er kun Tale om et moralsk Hensyn, om jeg maa falde det saa, altsaa Hensynet til vedkommendes moralske Ret, men den finder jeg for mit Vedkommende overordentlig ringe, og jeg kan ikke se, at der kan være nogen rimelig Grund til, naar man her staar over for Spørgsmaalet om en Ordning, som ellers er tiltalende og end ogsaa i særlig Grad tiltalende, af et Forhold, hvor der nu maa siges at finde megen Misbrug og Uorden. Sted, at man saa skulde afholde sig fra at gaa til en saadan ny Lovbestemmelse alene af Hensyn til dette ene Varemærke. Jeg skal altsaa paa det bedste anbefale dette Forslag, som jeg her har tilladt mig at stille.

Ordføreren (M. Nielsen): Jeg kan fatte mig i yderste Korthed. Der er, som vi hørte, og som vi se af Vædringsforslagslisten, stillet to Vædringsforslag af den meget ærede Minister. Det første er tiltrædt af hele Udvalget og gaar for det første ud paa en bedre Redaktion af andet Stykke i § 3 og dernæst paa en Forandring af dette Stykke, som Stykket er blevet efter 2den Behandling her i Tinget. Der er jo kommet en Tilføjelse der, hvorefter danske Varer, som forhandles her i Danmark, ikke kun maatte være forsynede med Varebetegnelse paa fremmed Sprog. Her er, som den højtærede Minister ytrede, vist en Smødekommenshed fra den højtærede Ministers Side, og Udvalget har ikke fundet sig foranlediget til at holde paa, hvad man ved 2den Behandling havde sat ind i Paragraffen, fordi man indrømmer, at det muligvis kunde lægge danske handlende lidt Hindringer i Vejen ved Konkurrencen med fremmede handlende. Udvalget i sin Helhed har derfor sluttet sig til dette Vædringsforslag.

Man har ikke stillet sig ganske ligedannet over for det andet Vædringsforslag. Indsættelsen af en ny § 6, om det saakaldte røde Kors. Den tilsvarende Paragraf ud-

stemte man ved 2den Behandling her i Tinget, fordi man ikke var ganske paa det rene med, at der var saa store Ulemper forbundet med, at den ikke fandtes. Sagen er den, at Paragraffen kom ind ved Sagens Behandling i Landstinget, men den kom ind paa et meget sent Tidspunkt, saa at den egentlig blev ret forsvindende omtalt der, og der var ikke mellem 1ste og 2den Behandling her i Tinget tilflydt Udvalget saadanne Dplysninger, som man mente at kunne tage særligt Hensyn til. Man havde ikke hørt noget videre om de Ulemper, der fandtes i denne Sag; navnlig havde man ikke hørt om hvorledes dette Mærke misbruges af forskellige handlende paa en ret uhyggelig Maade. Disse Dplysninger har man først faaet af særlig sagkyndige efter 2den Behandling her i Salen, og man har derfor nu kunnet tiltræde det Vædringsforslag, hvorefter Paragraffen indsættes paa ny, men med en Tilføjelse. Saaledes som Paragraffen lod i Landstingets Affattelse af Lovforslaget, skulde jo ogsaa de Folk, som havde det røde Kors i deres indregistrerede Varemærke, opgive det, naar denne Lov traadte i Kraft. Det fandt man, at man ikke kunde gaa med til. Men da den højtærede Indrengsminister har tilføjet et Stykke, hvorefter de Folk, der have det som indregistreret Varemærke, kunne vedblive at have det, saa længe den første Indregistreringstid varer — 10 Nar — har Flertallet i Udvalget ikke fundet nogen Betænkkelighed ved at gaa med dertil. Jeg skal altsaa tillade mig, dels paa hele Udvalgets Begne, dels paa Udvalgets Flertals Begne at anmode det høje Ting om at stemme for begge de stillede Vædringsforslag.

C. Sager: Det af den ærede Indrengsminister under Nr. 2 stillede Vædringsforslag har flere af Udvalgets Medlemmer, deriblandt jeg, ikke kunnet tiltræde. Det handler, saaledes som det er fremhævet, om Genindsættelsen af de Bestemmelser angaaende det røde Kors, som bleve udstemte af Loven ved 2den Behandling. Jeg kan ikke andet end beklage, at disse Bestemmelser ere blevne genoptagne, naaget der i Virkeligheden ikke er fremkommet noget nyt Moment, der kunde begrunde en anden Holdning fra Udvalgets Side, end Tilfældet var ved 2den Behandling. Det Formaal, som den Forening, der kalder sig „Det røde Kors“ har sat sig, ere vi vel alle enige om, i sig selv er særdeles smukt og prisværdigt, og der er vist heller ikke Tvivl om, at denne Forening i Krigstid allerede har gjort og